

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 2677

Doknr.
686883

Dato
13-04-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 20. marts 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 175 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 175:

"Vil ministeren redegøre for, hvordan kommunerne i praksis skal balancere hensynet til på den ene side at give barnet en større, selvstændig stemme i sin egen sag, og på den anden side beskytte barnet imod at blive ansvarliggjort for beslutninger? Den henvises til lovudkastet til Barnets lov, der blev sendt i høring i maj 2022, hvor det i bemærkningerne præciseres, at "det er vigtigt, at aldersgrænsen for selvstændig partsstatus balancerer hensynet til på den ene side at give barnet en større, selvstændig stemme i sin egen sag, og på den anden side beskytte barnet imod at blive ansvarliggjort for beslutninger, som barnet på grund af sin alder, modenhed og eventuelle nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne ikke kan overskue konsekvenserne af." "

Svar:

Jeg er meget optaget af, at børn skal høres og forstås, både når de vigtige beslutninger skal træffes, og i den løbende kontakt med kommunen. På denne baggrund kan jeg oplyse, at noget af det nye og væsentlige i Barnets lov er, at børn og unge under 18 år anerkendes i deres egen ret og som selvstændige individer med egen stemme.

Med bestemmelserne i Barnets lov, vil der komme et krav om, at barnets og den unges perspektiv altid skal være i fokus og være styrende for processen – både i udredningen af barnets eller den unges individuelle behov, ved valg af indsats samt ved opfølgning på barnets eller den unges trivsel og udvikling. Med Barnets lov vil det blive pålagt alle landets kommuner at tilrettelægge sagsforløbet således, at barnet er sikret mulighed for at medvirke aktivt og gøre brug af sin ret til at blive inddraget under hele sagsforløbet.

I denne forbindelse, er det vigtigt for mig at understrege, at der er en væsentlig forskel på at give barnet en selvstændig stemme i egen sag og på at ansvarliggøre barnet for beslutninger. Det er aldrig, og bliver aldrig, barnets eget ansvar at løse udfordringerne i barnets eget liv. Det er derfor af afgørende karakter, at kommunen i sin vurdering, tager afsæt i det enkelte barns forhold, herunder den enkeltes modenhed samt eventuelle nedsatte psykiske funktionsevne. Bestemmelserne i Barnets lov skal i højeste grad være med til at sikre, at uanset barnets alder, ligger ansvaret for at foretage den faglige vurdering og træffe den konkrete afgørelse i en sag, altid hos kommunen, som

skal sørge for, at barnet modtager den rette hjælp og støtte. Det er både af hensyn til barnets bedste og for at understrege, at barnet ikke kan blive ansvarliggjort for beslutninger truffet af kommunen.

På denne baggrund kan jeg fastslå, at de styrkede rettigheder til børnene ikke kommer til at medføre, at ansvaret lægges over på børnene, men derimod betyder det, at børnenes ønsker skal indgå som en central del af det samlede og fagligt velunderbyggede beslutningsgrundlag.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister